گالری جهان

اکونومیست
همه چیزهایی که جمهوریخواهان می‌خواهند

نمادهای راستگراها و جمهوریخواهان امریکا سر یک میز نشسته‌اند و مشغول بررسی شرایط امریکا هستند. آنها می‌خواهند تا دیر نشده جانشین اوباما‌ی لیبرال‌دموکرات را از میان راستگراها انتخاب کنند. کاریکاتور سارا پیلن، خبرگزاری فاکس‌نیوز، فیل‌ها یا نشان حزب جمهوریخواهان و... طرح جلد اکونومیست در جدیدترین شماره‌اش است با تیتر «موانع جمهوریخواهان(راست‌ها) امریکا». دست مطبوعات امریکایی و غیرامریکایی در نقد سیاست‌های امریکا باز است. اکونومیست نشریه اقتصادی انگلیس است اما تیتر یک و طرح جلدش را به موضوعی غیراقتصادی و غیرانگلیسی اختصاص داده است. نویسنده در یادداشتش می‌نویسد: «شرایط برای ظهور دوباره راست‌های امریکا مهیا است. اوباما در آخرین نظرسنجی‌ها محبوبیتی کمتر از ۵۰ درصد دارد. شرایط بد اقتصادی، فاجعه زیست محیطی خلیج مکزیک و کمپانی بریتیش پترولیوم و... باعث شده این‌طور فکر کنیم که جمهوریخواهان می‌توانند دوباره به عرصه برگردند.» همه این گمانه‌زنی‌ها مربوط است به انتخاباتی که در ماه نوامبر در امریکا قرار است برگزار شود؛ انتخابات کنگره. جمهوریخواهان برای تصاحب کرسی‌های کنگره نقشه دارند و از همان جا می‌خواهند تکلیف رئیس‌جمهور بعدی ایالات متحده را روشن کنند.

تایم؛ چطوری پاکش کنیم

بعد از اینکه تایم تیتر بالا را به عنوان تیتر یک و جلد این هفته خود انتخاب می‌کند، می‌پرسد: «چه کسی را سرزنش کنیم؟» تیتر و عکس و طرح جلد تایم تکراری است، البته از نظر موضوع، و این نشان می‌دهد فاجعه زیست‌محیطی آلودگی نفتی آب‌های جنوبی امریکا چقدر عمیق و نگران‌کننده است. مرگ و میر موجودات آبزی و نابودی اکوسیستم آبی لوئیزیانا ادامه دارد و کمپانی بریتیش پترولیوم و دیگر نهادهای مسوول هر چه می‌کنند، حریف نشت نفت نمی‌شوند. خلیج مکزیک تبدیل به گودال نفتی شده و شباهتی به زیستگاه آبی ندارد. پلیکان قهوه‌ای، همان پرنده‌ای که تایم به عنوان عکس یک خود انتخاب کرده است، بیشترین گونه پرندگان آسیب‌دیده در آب‌های جنوبی است. شست‌وشوهای دستی پرندگان ادامه دارد، اما جست‌وجوی زیستگاه جدید و انتقال آنها کار راحتی نیست. صدمات زیست‌محیطی یک سوی ماجرا است و لطمات اقتصادی سوی دیگر. با از بین رفتن اکوسیستم منطقه، بسیاری از شهروندان که ماهیگیری می‌کردند و... کارشان را از دست می‌دهند. از سویی نفت از بین‌رفته و تلف‌شده، ضربه سنگینی برای بریتیش پترولیوم و وابستگانش خواهد بود.

واشنگتن‌پست؛ تحسین همه‌جانبه

لازم نیست حتماً اتفاق عجیب و غریبی بیفتد تا خبر و عکس‌اش در صفحه اول واشنگتن‌پست دیده شود. این روزنامه در طول سال شاید بیشتر از ۱۰ بار تصاویر مربوط به فارغ‌التحصیلی دانش‌آموزان و دانشجویان را در صفحه اول خود به عنوان عکس یک چاپ کند. «تحسین همه‌جانبه» تیتر عکس یک روزنامه واشنگتن‌پست است. دانش‌آموزان مراسم فارغ‌التحصیلی‌شان را با سخنرانی بانوی اول کاخ سفید، میشل اوباما، جشن گرفته‌اند و از این بابت خوشحالند. نکته جالب و قابل توجه در صفحه اول این روزنامه این است که هیچ خبر و عکسی از افتتاحیه مسابقات جام جهانی فوتبال ۲۰۱۰ در آن دیده نمی‌شود. انگار نه انگار روز دوم بازی‌ها تیم ملی فوتبال امریکا با تیم ملی انگلیس بازی دارد. واشنگتن‌پست در حد خبر کوتاه هم در صفحه اول به این موضوع نمی‌پردازد و آن را به صفحات ورزشی خود واگذار می‌کند. اتفاقات عرصه سیاسی امریکا سرخط دیگر خبرهایی است که در صفحه اول واشنگتن‌پست دیده می‌شود. در میان همه روزنامه‌های جهان که عمدتاً صفحه یک خود را به اولین بازی جام جهانی در آفریقا اختصاص داده‌اند، واشنگتن‌پست متفاوت‌ترین صفحه اول روزنامه‌ها را دارد.

آ.ب.ث؛ تهدید جام‌جهانی

روزنامه اسپانیایی آ.ب.ث در تیتر یک خود مشغول بررسی اتفاقات سیاسی و اجتماعی این روزهای اسپانیا است. اوضاع اقتصادی دولت ساپاته‌رو روبه‌راه نیست و تصمیم‌های جدید مثل کاهش دستمزدها، وضع را بدتر هم کرده است. شهروندان مادریدی و غیرمادریدی چند روزی است که در خیابان‌ها حضور دارند و اعتراض می‌کنند. عکس یک این روزنامه درباره جام‌جهانی است. البته در شکل و شمایلی متفاوت با عکس‌های دیگر روزنامه‌ها درباره این موضوع. عکس، تعدادی پلیس امنیتی آفریقای جنوبی را نشان می‌دهد که در حول و حوش فرودگاه ژوهانسبورگ حضور دارند و حواس‌شان مشغول ورود و خروج‌ها است. القاعده و گروه‌های تندرو، آفریقا را به بمب‌گذاری در استادیوم‌ها تهدید کرده‌اند و باعث حساسیت ماجرا شده‌اند. به گفته روزنامه آ.ب.ث، هتل‌ها و دیگر مراکز پررفت و آمد آفریقای جنوبی تحت تدابیر امنیتی قرار دارند. تحلیلی هم درباره اتفاقات اخیر سازمان ملل و تصویب قطعنامه علیه ایران و روابط این کشور با سازمان بین‌المللی انرژی هسته‌ای، در نیم‌تای دوم روزنامه دیده می‌شود.

گزارش یک

آیا فیس‌بوک در حال از دست دادن جذابیتش است
صندلی‌های خالی کافه

ترجمه: حسین رحمانی

شبکه‌های اجتماعی هنوز شبیه کافه‌های پایین شهری، پاتوق جوانانی هستند که یک روز برای ورود به کافه سر و دست می‌شکنند و روز بعد دیگر کسی رغبتی برای رفتن به آنجا ندارد. ممکن است چنین بلایی سر یک شبکه اجتماعی مثل فیس‌بوک نیز بیاید. در حال حاضر فیس‌بوک بیش از ۵۰۰ میلیون نفر کاربر فعال دارد. اما بسیاری از کاربران فیس‌بوک دیگر وارد پروفایل فیس‌بوک‌شان نمی‌شوند و در واقع کاربران غیرفعال فیس‌بوک به شمار می‌روند. البته فیس‌بوک علاقه چندانی ندارد که دچار چنین سرنوشت غم‌انگیزی شود. برای همین مدیران فیس‌بوک از مدتی پیش سیاستی را در پیش گرفته‌اند تا بتوانند افراد مسن‌تر را به عضو شدن در فیس‌بوک ترغیب کنند زیرا افراد مسن‌تر تمایل بیشتری دارند که در مدتی طولانی از یک شبکه اجتماعی استفاده کنند. در حال حاضر بیش از ۵۰ درصد کاربران فعال فیس‌بوک در امریکا را افراد بالای ۳۵ سال تشکیل می‌دهند و کاربران زیر ۲۴ سال تنها ۲۶/۸ درصد کل کاربران فعال هستند. این سایت در یک عمل هوشمندانه از استراتژی «اثرات شبکه‌ای» برای راضی نگه داشتن کاربران خود استفاده می‌کند. این همان استراتژی‌ای است که مایکروسافت برای راضی نگه داشتن کاربران ویندوز به کار می‌برد. اقتصاددان‌ها اصطلاح «اثرات شبکه‌ای» را برای افزایش ارزش یک کالا یا سرویس با بالاتر رفتن تعداد کسانی که از آن استفاده می‌کنند، به کار می‌برند. مثلاً فرض کنید در دنیا تنها ۱۰ نفر پست الکترونیک داشته باشند و فقط همین ۱۰ نفر بتوانند از این سرویس استفاده کنند. در این صورت این سرویس چندان استفاده‌ای برای شما نخواهد داشت و به این ترتیب ارزش این سرویس برای شما چندان زیاد نخواهد بود. در صورتی که دوستان نزدیک یک کاربر فیس‌بوک عضو این شبکه اجتماعی شوند و شروع به استفاده از آن کنند، فیس‌بوک برای آن شخص کاربرد و در نتیجه ارزش بیشتری خواهد داشت. این یک مورد از اثرات شبکه‌ای است که هر شبکه اجتماعی می‌تواند به راحتی از آن بهره‌مند شود. برای یک کاربر خاص ممکن است بزرگ‌ترین جذابیت فیس‌بوک امکان ارتباط با حجم عظیمی از آدم‌هایی باشد که در دنیای واقعی نمی‌تواند با آنها آشنا شود. اما اثر شبکه‌ای مهم می‌تواند این باشد که طراحان نرم‌افزارهای جانبیِ سایت‌ها، به یک شبکه اجتماعی علاقه‌مند شوند. مثلاً در مورد ویندوز، تعداد زیاد کاربران باعث می‌شود طراحان نرم‌افزار تمایل داشته باشند برای این سیستم عامل محصول تولید کنند و خود این موجب جذب کاربران بیشتر و نگه داشتن کاربران قدیمی می‌شود. شارلن لی مدیرعامل یک شرکت مشاوره‌ای در مورد این استراتژی می‌گوید: «در سال ۲۰۰۷ مدیران فیس‌بوک تصمیم گرفتند به سایت‌های دیگر اجازه بدهند تا برای فیس‌بوک نرم‌افزارهای تحت وب طراحی کنند. این تصمیم فیس‌بوک یک نقطه عطف در تاریخ این شبکه اجتماعی بود. حالا کسانی که ممکن بود یک روز خودشان یک شبکه اجتماعی راه بیندازند، با فیس‌بوک کار می‌کنند.» شرکت‌ها، موسسات غیرانتفاعی، ادارات دولتی و شخصیت‌های مشهور از فیس‌بوک به عنوان ابزاری برای انتشار اطلاعات و اخبار استفاده می‌کنند. اصطلاح «اثرات شبکه» اینجا هم کاربرد دارد: کاربران جذب نام‌های مشهور می‌شوند. به عنوان مثال کاخ سفید صفحه‌ای در فیس‌بوک دارد که یکی از سه میلیون صفحه فعال در فیس‌بوک است. این سه میلیون صفحه، روی هم بیش از پنج میلیارد هوادار فیس‌بوکی دارد. طبق آمار موسسه آماری نیلسون، کاربران امریکایی فیس‌بوک در ماه ژانویه به طور متوسط هفت ساعت را پای این سایت گذرانده‌اند. این زمان سه برابر زمانی است که کاربران اینترنت صرف استفاده از جست‌وجوگر گوگل کرده‌اند. طبق این آمار زمانی که کاربران از فیس‌بوک استفاده می‌کنند، در این ماه ۱۰ درصد افزایش یافته در حالی که مدت‌زمان استفاده از سایت‌هایی مثل یاهو و گوگل کاهش داشته است. گوگل سعی کرده است تا جایی که می‌تواند هرچه زودتر امکانات جدید برای کاربرانش اضافه کند و در کنار موتور جست‌وجوگرش، ویژگی‌های یک شبکه اجتماعی را هم داشته باشد. با این وجود بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی همیشه می‌خواهند احساس آزادی عمل داشته باشند و فکر کنند می‌توانند هر وقت دل‌شان خواست از یک شبکه اجتماعی دیگر استفاده کنند. فیس‌بوک برای القای چنین حسی این امکان را به وجود آورده است که کاربرانش بتوانند با حساب کاربری فیس‌بوک‌شان از سایت‌های دیگر هم استفاده کنند. اگر استفاده کاربران از صفحه اصلی فیس‌بوک به طور چشم‌گیری کاهش پیدا کند، کاربران دیگر نمی‌دانند که دوستان‌شان چه چیزهایی را به اشتراک گذاشته‌اند و کم‌کم استفاده از فیس‌بوک دیگر برایشان معنایی نخواهد داشت. به نظر می‌رسد با توجه به امکان روی برگرداندن کاربران از فیس‌بوک، شبکه‌های اجتماعی دیگر در پی جذب کاربران آن باشند. اگر آنها بتوانند در این کار موفق باشند، این امکان وجود دارد که فیس‌بوک به یکی از آن کافه‌های خالی تبدیل شود. کارشناسان اطلاعات و شبکه با نیم‌نگاهی به آینده منتظرند تا ببینند کدام شبکه اجتماعی جایگزین فیس‌بوک خواهد شد؟

منبع: نیویورک‌تایمز

عکس یک: مرگ در خیابان

ناگهان نام قرقیزستان در صدر اخبار جهان قرار گرفت؛ درست زمانی که همه سرخوش از آغاز جام‌جهانی در قاره سیاه بودند. آنها که به تشکیل دولت انتقالی و موقت در قرقیزستان امید بسته بودند و فکر می‌کردند اوضاع تا برگزاری انتخابات مجدد ریاست‌جمهوری آرام است، اشتباه کردند. این بار نوبت ازبک‌ها است که بر قرقیزها بشورند و به اعتراض‌ها رنگ و بوی قومی- قبیلگی بدهند. رئیس‌جمهور سابق که خلع شد آبش را ازبک‌ها توی یک جوی می‌رفت و به همین خاطر باعث اعتراض قرقیزها شد. حالا رئیس دولت انتقالی، مورد نفرت ازبک‌ها است و همین باعث شده تا علیه او اعتراض کنند و آنقدر با قرقیزها درگیر شوند که جسد ۴۵ کشته و بیش از ۱۱۰ زخمی در گوشه و کنار خیابان‌های اوش (شهر محل درگیری‌ها در جنوب قرقیزستان) بماند. اوضاع آنقدر نگران‌کننده و ناآرام است که تانک ارتشی‌ها به خیابان آمده است. دولت انتقالی قول داده بود تا شش ماه آینده انتخابات جدید برگزار شود و طی روندی دموکراتیک و مقبول، رئیس‌جمهور جدید در راس کار بنشیند. حالا با این وضعیت احتمالاً وعده انتخابات مجدد عقب می‌افتد. فقر، فساد اقتصادی، دور شدن از وعده‌های آزادی اجتماعی- سیاسی کلید تمام ناآرامی‌های قرقیزستان و دیگر جمهوری‌های تازه‌تاسیس و اقماری است.

عکس: رویترز

گالری جهان

والاستریت ژورنال
سوت آغاز امیدواری یک ملت

صفحه اول روزنامه اقتصادی والاستریت ژورنال (نسخه اروپا) تنها دو موضوع را بررسی می‌کند. تیتر و عکس یک این روزنامه مربوط به جام‌جهانی آفریقای جنوبی و حواشی آن است. موضوع دوم هم درباره ورود انگلیس به فاجعه زیست محیطی خلیج مکزیک و آلودگی نفتی کمپانی بریتیش پترولیوم است. گزارش والاستریت ژورنال درباره مراسم افتتاحیه بازی‌ها با تیتر «سوت آغاز امیدواری یک ملت» این طور شروع می‌شود: «صدای شادی و سرور شهروندان در کوچه پس‌کوچه‌های کیپ‌تاون، ژوهانسبورگ و دیگر شهرها پیچیده. کشوری که در سال‌های نه‌چندان دور با فقر، شیوع ایدز و خشونت‌های وحشتناک و تبعیض نژادی روبه‌رو بوده، حالا با تلاش نلسون ماندلا، نماد مبارزه و پیروزی، پرچم رنگین‌کمانی‌اش را به اهتزاز درمی‌آورد و مسابقاتی بزرگ را میزبانی می‌کند.» برویم به موضوع دوم مورد نظر روزنامه والاستریت ژورنال؛ دیوید کامرون درباره این فاجعه گفته: «روزی را به یاد بیاوریم که بریتیش پترولیوم سودده بود و مردم انگلیس و امریکا از آن بهره می‌بردند.» او دو کشور را دعوت به اتحاد کرده و خواسته مشکل را طرفین ماجرا حل کنند.

نشنال‌پست؛ مطالعاتی درباره رهبری سیاسی

روزنامه‌های کانادایی حتی مهم‌ترین‌شان دور از هیاهوی جام‌جهانی به سر می‌برند. هر چه صفحه اول نشنال‌پست را بالا و پایین کنید، خبری، عکسی یا گزارشی درباره آغاز مسابقات جام‌جهانی فوتبال ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی نمی‌بینید، مگر یک آگهی که آن هم درباره شرکتی است که تور پیش‌بینی نتایج مسابقات برگزار کرده و... نشنال‌پست تیتر و عکس یک خود را به سه یادداشت تحلیلی درباره یک موضوع اختصاص داده است؛ رهبری سیاسی. سه یادداشت‌نویس روزنامه، سه سیاستمدار از جمله اوباما رئیس جمهور امریکا، استفن هارپر نخست وزیر کانادا و مایکل ایگناتیو رئیس حزب لیبرال‌دموکرات کانادا را بررسی کرده‌اند و ضعف‌ها و نقاط قوت مدیریتی‌شان را به چالش کشیده‌اند. یادداشتی که آلکس اسپیلیوس درباره اوباما نوشته، این طور شروع می‌شود: آنهایی که اوباما را انتخاب کردند، معتقد بودند جرج بوش بیش از اندازه کابوی (گاوباز) [لمپن] است. آنها بعد از هشت سال کنار آمدن با بچه تگزاس به این نتیجه رسیدند حالا در دیپلماسی و روابط بین‌الملل چه داریم؟ بحران خاورمیانه حل شد یا بغرنج‌تر شد؟

لیبراسیون؛ اوباما‌ی کلافه

فرانسه در اولین بازی گروهی‌اش در جام جهانی مقابل تیم ملی اروگوئه مساوی کرد و یک‌امتیازی شد. جام جهانی و اخبار مربوط به آن بخش صفحه اول روزنامه لیبراسیون را در اختیار گرفته است. اما نکته جالب و قابل توجه روزنامه لیبراسیون عکس یک و تیتر یک آن است؛ «اوباما‌ی کلافه». عکس یک لیبراسیون اوباما را نشان می‌دهد که پوتین پوشیده و بی‌کت و کراوات مرسوم روی ساحل آلوده و بدبوی لوئیزیانا خم شده و خاک مسموم و آلوده آن را با دست بررسی می‌کند. ساحل لوئیزیانا چسبنده و لزج شده است. این عکس تکراری است و چندی پیش به عنوان عکس یک در روزنامه فیگارو چاپ شده بود؛ اینکه لیبراسیون مسائل داخلی فرانسه را در حد اخباری کوتاه در نیم‌تای دوم صفحه اول چاپ می‌کند و مشغول بررسی مساله‌ای به نام فاجعه زیست‌محیطی لوئیزیانا است. خبری از رویارویی دو تیم انگلیس و امریکا در اولین مسابقه گروهی در صفحه اول لیبراسیون دیده نمی‌شود؛ دیداری که بیشترین سیگنال‌های تهدیدآمیز را از سوی القاعده و گروه‌های تندرو داشته است.

عرب‌نیوز؛ سفرهای بدون ویزا

روابط و گفت‌وگوهای ایران و سازمان بین‌المللی انرژی اتمی، روابط نزدیک میان دولت‌های ترکیه، لبنان، سوریه و اردن و آزمایش موشک‌های کره جنوبی موضوع‌هایی است که روزنامه انگلیسی‌زبان عرب‌نیوز چاپ عربستان به آن پرداخته است. در صفحه اول این روزنامه هم اخبار جام جهانی دیده نمی‌شود. عرب‌ها از صعود به جام جهانی بازماندند و شاید به همین دلیل است که بی‌ذوق و شوق حواشی آفریقای جنوبی را پیگیری می‌کنند. تیتر یک این روزنامه به روابط صمیمانه ترکیه و کشورهای عرب منطقه می‌پردازد و می‌نویسد: «طبق توافقی که میان استانبول، دمشق، بیروت و امان انجام شده شهروندان این کشورها بدون اخذ ویزا و اجازه ورود به راحتی می‌توانند مسافرت کنند و وارد و خارج شوند.» تصویری از ملک عبدالله پادشاه عربستان هم که راهی مکه شده عکس یک روزنامه عرب‌نیوز است. عرب‌نیوز درباره موشک‌های شلیک‌شده کره جنوبی گزارش می‌دهد. این موشک‌ها بعد از شلیک دچار سانحه شدند و در انجام ماموریت ناکام ماندند. آنها باید ماهواره‌ای را به فضا پرتاب می‌کردند و در مدار قرار می‌دادند.

کیهان، اطلاعات ۵۰ سال پیش

ب.ب حقایق را فاش می‌کند

فرنوش آباء

اطلاعات، بیست‌وچهارم خرداد

«شکاف عظیم مسکو و پکن، آشکار شد.» در زیرتیترهای خبر نوشته شده: پراودا به کسانی که مخالف همزیستی مسالمت‌آمیزند و آن را دوری از سیاست لنین می‌دانند، شدیداً حمله کرد. خروشچف بر مائو تسه تونگ و استالینیست‌ها که عقیده دارند تماس با دنیای سرمایه‌داری و آشتی و مصالحه جرم است، پیروز شد. عکس یک اطلاعات، شاه را در مراسم سلام رسمی کاخ گلستان به همراه علاء وزیر دربار نشان می‌دهد.

پس از مدتی کشمکش بین سنا و مجلس نوزدهم: «امروز قانون افزایش سرمایه بانک رهنی توشیح شد.» به موجب این لایحه، ۵۰ میلیون تومان به سرمایه بانک رهنی ایران افزوده می‌شود. زنان ترکیه و فداکاری در راه وطن: «زنان استانبول چندین کیلو طلا به دولت دادند.» دیروز نمایش‌های بزرگی در آنکارا برپا شد که علامت دوستی مردم و ارتش بود.

مردم ناگهان صفوف پلیس را شکستند و خود را به تانک‌ها و کامیون‌های ارتشی رسانده و افراد آن را در آغوش گرفتند. یک کودک چهارساله بر بالای تانک رفت و به سربازان درود فرستاد. این مرد با درج این آگهی یا می‌خواسته آبروی رفته را به جوی برگرداند یا قبل از وقوع حادثه دست به کار شده. در هر حال کارش نوآوری بوده است. تیتر آگهی‌اش این است: «ارتباطی ندارد». روز یکشنبه، هشتم خردادماه، خبری تحت عنوان «مردی هنگام عزیمت به مکه به اتهام سرقت بازداشت شد»، چاپ شده است. نام وی یدالله لطفی بود. به اطلاع عموم می‌رساند این فرد با اینجانب یدالله لطفی با شغل کوره‌پزی، ساکن اهواز هیچ نسبتی ندارد.

کیهان، بیست‌وچهارم خرداد

تیتر یک کیهان باز هم به سیاست خارجی اختصاص دارد و فکر می‌کنید عمده اخبار سیاست خارجی آن زمان به کدام کشور اختصاص داشته باشد جز شوروی؟ «شوروی به حزب کمونیست عراق حمله کرد». حزب کمونیست عراق با اصرار برای شرکت در دولت قاسم، مرتکب اشتباه شده است.

انتخابات باید زود و سریع انجام شود. عکس یک، اما مربوط به حضور شاه در مراسم سلام دیروز کاخ گلستان است. «۴۰۰ خانه به پزشکان وزارت بهداری داده می‌شود.» بهای این خانه‌ها به اقساط طویل‌المدت از حقوق پزشکان کسر می‌شود. به نظرتان این خبر مربوط به افشای چه حقایقی است؟ سازمان سیا؟ یک باند تبهکار «ب.ب، حقایق را فاش می‌کند.» بریژیت باردو در استودیوی ضبط، حقایق جدیدی درباره عشق‌هایش و دیوانگی‌های شوهرش ژاک شاریه گفت. اگرچه این حقایق چندان جدید نبودند، اما دست‌کم به فروش فیلمی که به تازگی در آن بازی کرده است، کمک خواهد کرد. «کودتای آرژانتین پس از شش ساعت شکست خورد.» رهبر کودتا دستگیر شد و طرفدارانش فرار کردند. در صفحه کیهان خانواده مطلب کوتاه جالبی خطاب به خانم‌ها نوشته شده است: «فن به رخ کشیدن».

بسیاری از خانم‌ها گرفتار یک صفت بسیار ناپسند هستند. آنها هرچه دارند یا هر نوع برتری‌شان را به رخ دیگران می‌کشند. وقتی در اتومبیل‌شان می‌نشینند، بادی به غبغب انداخته و با گوشه چشم به این و آن نگاه می‌کنند. هر وقت مهمانی به خانه‌شان می‌آید، دائم از تجمل و سلیقه خود تعریف می‌کنند و... آیا قبول ندارید که این صفت بسیار بدی است و باید از آن پرهیز کرد؟ «اظهار نظر درباره برنامه تحصیلی و آیین‌نامه امتحانات». دکتر مجتهدی رئیس دبیرستان البرز می‌گوید: وزارت فرهنگ برای بالا بردن سطح معلومات دانش‌آموزان باید هرچه زودتر در آیین‌نامه‌ها تجدید نظر کند. با آیین‌نامه کنونی، محصلان خوب و متوسط و ضعیف به اجبار یک نوع برنامه را تعقیب می‌کنند. معاون تعلیماتی وزارت فرهنگ: «به فارغ‌التحصیلان دندانپزشکی پس از یک سال کارآموزی، اجازه تحصیل در خارج داده می‌شود.»

نگاهی هم داریم به صفحه شهرستان‌ها: «استانداری آذربایجان به سردشت منتقل شد.» حالا معلوم نیست چون استانداری به سردشت منتقل شده، این اتفاقات قرار است بیفتد یا بالعکس: «در سردشت دادگاه و اداره ثبت تاسیس می‌شود و برای ساختمان کشتارگاه و تامین برق، اقدام لازم صورت گرفت.» مردم جنوب همیشه آدم را متحیر می‌کنند: «مردم آبادان برای خرید محصول زندانیان سر و دست می‌شکنند.» عکسی که زیر خبر چاپ‌شده زندانیان را در کفاشی نشان می‌دهد. در توضیح عکس نوشته شده: فکر نکنید این یک مکان کفاشی در یک خیابان است. اینجا یک کارگاه کفاشی زندانیان است.

پشت صحنه

مجموعه دروغ‌ها

مسعود میر

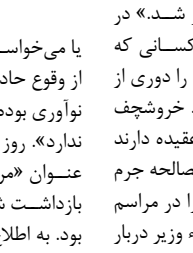

در تمام این سال‌هایی که روزنامه‌نگاری را به جنس «جامعه» سنجاق کرده‌ام ایمان آورده‌ام که هر وقت دریچه نگاه من با افق حرف‌های وزرا، کنفرانس خبری مدیران و نشست مطبوعاتی روسای دولتی میزان شده دو دغدغه رهایم نکرده است. دغدغه اول کلنجار رفتن برای پذیرفتن حرف‌های مردان دولتی است که گویی همواره نوعی رفع تکلیف و ارائه بیلان کاری مثبت است و جالب اینکه در کوله ذهن هر کدام از ما روزنامه‌نگاران انبوهی از حرف‌های متناقض این افراد جا خوش کرده است. دومین دغدغه، احساس دور افتادن از مردم به عنوان واحدهای سازنده جامعه است که هر گرفتاری و مشکل‌شان ریتم تمام جامعه را تغییر می‌دهد. شاید به همین دلیل است که همیشه دوست داشته‌ام حکایت آنهایی را مکتوب کنم که چرخ روزگارشان تنها در جاده «غم» دور می‌گیرد. نوشتن چنین گزارش‌هایی البته بیش از آنکه فکرش را می‌کردم بر احوالات خودم و به قول دوستان افسرده شدنم تاثیر داشته اما وقتی دوباره به بعضی از نمونه‌هایی که خودم بسیار دوست دارم‌شان نگاه می‌کنم، یک عذاب به سراغم می‌آید و آن هم فرو رفتنم در قالب یک موجود دروغگو است. البته اعتراف می‌کنم که این دروغ‌ها قابل دفاع‌ترین شیطنت‌های عمرم هستند و اگر گاهی در تنهایی مرا آزار می‌دهند، اما برای مخاطبان گزارش‌ها لذتبخش بوده‌اند لابد. حالا که به اندازه یک ستون «پشت صحنه» فرصت اعتراف دارم شما هم همراه شوید تا بگویم از دروغی که به دختر و همسر سرایدار خانه «اتحادیه» یا همان خانه دایی جان ناپلئون گفتم مبنی بر اینکه دانشجوی معماری‌ام و علاقه‌مند سبک قاجار، تا مثل خیلی از عشاق دیدن این عمارت با پارس سگ و فحش‌های سرایدار از پشت در بسته بدرقه نشوم. بگویم از قول دروغم برای ننوشتن درد دل‌های مردی که چند سال است اسلحه به دست سراغ سگ‌های ولگرد می‌رود و آنها را در قبال دریافت حقوقی ناچیز از شهرداری برای گذران زندگی می‌کشد. اینکه اگر زن و فرزندانش بدانند شغلش چیست حتی یک فنجان چای هم با او نمی‌خورند چه رسد که با او زندگی کنند از آن حرف‌هایی بود که نوشتم در حالی که قول نوشتن‌شان را داده بودم. از دروغ بزرگ به رئیس کلینیک حیوانات برای اینکه اجازه دهد پا به اتاق عمل هاپوها و پیشوهای جماعت پولداری بگذارم که پشت در بسته برای سلامت حیوان خانگی‌شان اشک می‌ریختند. از ژنده‌پوشی برای سر درآوردن از زندگی ایوب که در انتهای مسیل فاضلاب خاوران از لابه‌لای آشغال‌ها نان حلال صید می‌کرد و اگر به محدوده فعالیتش وارد می‌شدی بی‌شک جایی جز لابه‌لای آشغال‌ها نداشتی. از اینکه کاری ندارم و می‌خواهم بطری‌های پلاستیکی را از عمق کانال جمع کنم و بفروشم شاید زندگی آشغال‌ی‌ام رنگ دیگری به خود بگیرد. دست آخر هم فتح مزار لطفعلی‌خان زند در امامزاده زید که در یک اتاق کوچک بود و غیرقابل دسترس. دو سال پیش در یک روز عزاداری و در شلوغی صحن شیشه اتاق را شکستم تا دری را که از داخل قفل بود باز کنم و سنگ قبر را ببینم و البته کلکسیون جرائم را تکمیل کنم. شاید حق با آنهایی است که می‌گویند روزنامه‌نگارها زیاد دروغ می‌گویند.

پنج دقیقه ایران

اراده کافی، کافی نیست

مجید یوسفی

* یک روز پس از کنفرانس خبری وزیر جهاد کشاورزی و ساعاتی بعد از حضور او در شبکه ۲ سیمای جمهوری اسلامی و واکنش‌های سازمان‌های رسمی و غیررسمی آغاز شده است. دو سایت خبری و یک روزنامه اقتصادی به بخش‌هایی از سخنان وزیر واکنش نشان داده‌اند. روزنامه اقتصادی پول روز گذشته در سرمقاله «سخن روز» خود با عنوان «اراده کافی، کافی نیست» به قلم مهرداد خدیر آورده است: «البته بعید است که آقای صادق خلیلیان ندانند که اراده کافی، کافی نیست، زیرا اگر وزارتخانه‌هایی چون جهاد کشاورزی و صنایع و معادن، تولید را می‌نگرند و می‌خواهند مدافع تولیدکننده شناخته شوند، در مقابل وزارت بازرگانی هم از منظر حقوق مصرف‌کننده، مجوز واردات می‌دهد. به‌کارگیری واژه‌های مبهمی چون «بی‌رویه» و «اراده کافی» اتفاقاً نشان می‌دهد که نه چندان «رویه‌ای» در کار است و نه «اراده»‌ای که کافی باشد یا نباشد. واقعاً واردات چقدر باید باشد که «بارویه» خوانده شود و اگر از چه عددی بیشتر شود «بی‌رویه» تلقی خواهد شد؟»

*روزنامه «تهران امروز» روز گذشته در حاشیه جلسه مجمع مصلحت نظام از دیدار دو سیاستمدار سال‌های دهه‌های ۶۰ و ۷۰ می‌گوید: «در حاشیه نشست دیروز مجمع تشخیص مصلحت نظام که پیران سیاست و مدیران باتجربه حوزه‌های مختلف کنار هم می‌نشینند دو چهره خوشنام یادی از همدیگر کردند و فرصتی برای تجدید دیدار و پرس و جوی احوال در حاشیه سیاست و مدیریت یافتند. غلامرضا آقازاده رئیس سابق انرژی اتمی و معاون رئیس‌جمهور در دولت نهم دست بر شانه حسن حبیبی معاون اول دولت‌های پنجم، ششم و هفتم گذاشت... آقازاده و حبیبی نمادی از مدیران خوشنام، پرکار و کم‌حاشیه‌ای هستند که دوران بازنشستگی را هم با همین خصلت روزگار می‌گذرانند و رسانه‌ها کمتر می‌توانند آنها را در متن سیاست و مدیریت‌ها پیدا کنند.»

*جذابیت جام جهانی آنچنان وسوسه‌کننده است که روزنامه سیاسی وطن امروز هم وسوسه شده که یادداشت دوم و عکس اول صفحه نخست خود را به تصویر خشم‌آلود دیه‌گو مارادونای آرژانتینی اختصاص دهد. حسین جوادی ورزشی‌نویس این روزنامه نوشته است: «آرژانتین در نخستین بازی‌اش با ال‌دیه‌گو به رستگاری رسید تا خیال هوادارانش از کسب سه امتیاز حساس نبرد آنها با نیجریه راحت شود. درست در حالی که دوربین‌های تلویزیونی تونل ورزشگاه الیس پارک را به تصویر می‌کشید، دیه‌گو مارادونا با نمایی جدید در پشت بازیکنان ظاهر شد؛ ال‌دیه‌گو با کت و شلوار! آیا باورتان می‌شود مرد ناآرام آرژانتینی با فرمتی کلاسیک تیمش را هدایت کند؟»